

عنوان مقاله:

کاربرد ماتریس پاستاکیا در ارزیابی بزرگراه تهران - پردیس و پارک خجیر

محل انتشار:

سومین همایش زمین شناسی کاربردی و محیط زیست (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

سیده شهناز قاضی میرسعید - دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

رشد جمعیت و افزایش شهرنشینی منجر به افزایش تقاضا برای توسعه راههای جدید می شود. ترافیک سنگین شرق تهران فشار زیادی را بر روی شبکه حمل و نقل این شهر وارد می سازد و جاده قدیم تهران - رودهن جوابگوی این مشکل نمی باشد. لذا نیاز به احداث بزرگراه جدید تهران - پردیس در شرق تهران احساس گردیده است. لیکن این بزرگراه از منطقه حفاظت شده جاجرود و از مجاورت پارک ملی خجیر عبور می کند و این مناطق دارای ارزشهای اکولوژیکی و اهمیت ملی هستند که به منظور حفظ و حراست و ترمیم حیات جانوری و گیاهی و جلوگیری از انهدام تدریجی آنها انتخاب شده اند. لذا می توان طرح احداث بزرگراه جدید در مجاورت و یا داخل این مناطق را دارای اثرات بالقوه احتمالی زیستمحیطی دانست. در این مطالعه برای محاسبه شدت و اهمیت اثرات بزرگراه تهران - پردیس بر پارک ملی خجیر در مقایسه با تعریض جاده موجود تهران - رودهن از روش ماتریس پاستاکیا استفاده به عمل آمد. نتایج تحقیق نشان می دهد که احداث بزرگراه جدید تهران - پردیس از پیامدهای منفی کمتر و اثرات مثبت بیشتری نسبت به تعریض جاده موجود برخوردار می باشد. برای کاهش پیامدهای منفی مهم طرح مورد نظر نیز راهکارهای مدیریتی ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

اثرات زیست محیطی، بزرگراه پردیس، اکولوژیکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/34494>

